

Per últim, indica que existeix un petit error en l'estat de comptes presentat; en lloc de 18.000.- ptes., són 43.000.-; se li contesta que se subvencionà la delegació amb 25.000.- ptes., però que es faran constar totes les dades.

El President Sr. Cabestany contesta a la segona proposició de la Delegació del Bages dient que a Barcelona és més difícil fer com a comarques.

Pren la paraula el Sr. Martínez Lahosa dient que en les activitats no es parla de simbologia.

El Sr. Ainaud de Lasarte contesta que poca gent s'hi dedica; no és freqüent, sí, en canvi, a l'estranger.

Indica també que la qüestió local, del qual sembla que s'apujarà el lloguer, la llum, etc., està encara molt verda. L'Institut no té prou lloc i cal compartir-lo amb altres. Amics dels Museus, per exemple, en les seves assemblees no han fet mai ús sinó d'un petit entresol.

Creu que, quan estiguin restaurades les pintures murals de Sant Vicenç de Rus, després de treure-les del seu lloc i abans de tornar-les-hi, podrien ser objecte d'una exhibició a Barcelona i a Manresa, com una activitat conjunta.

Maria Porter indica que, si s'avisa amb temps, pot arribar-se bé a qualsevol acte que es faci. Costa contactar amb la gent; per exemple, aquest curs va fallar el curset sobre els àrabs i aleshores s'ha d'improvisar a tota marxa.

El consoci Sr. Martínez Lahosa demana que es faci públic l'agraïment a la junta anterior, per la labor portada a terme, cosa que fem amb molt de gust.

Nou curs — Es pensa començar el dia 3 d'octubre, dilluns, amb un homenatge al Sr. Botet i Cisó.

A més dels cursets de novembre i desembre, les excursions seran, segurament, i s'avisaran en el butlletí corresponent, els dies 16 octubre, 20 novembre, 18 desembre i 10 gener.

Anuari—revista — Veient que Tahull (Taüll) ja està registrat, es proposa el nom de Tetramorfos; a la coberta, hi anirien els quatre símbols dels evangelistes.

EXCURSIÓ A LA CERDANYA

Benvinguts tots, amics, aquesta tarda de dissabte a la plaça del Temple de la Saviesa i de la Ciència, del qual molts de vosaltres dins l'estadi d'una o altra carrera vàreu ésser clients. Una deliciosa, llarga i plàcida tarda de juny que voldríem resplendent i sense màcula.

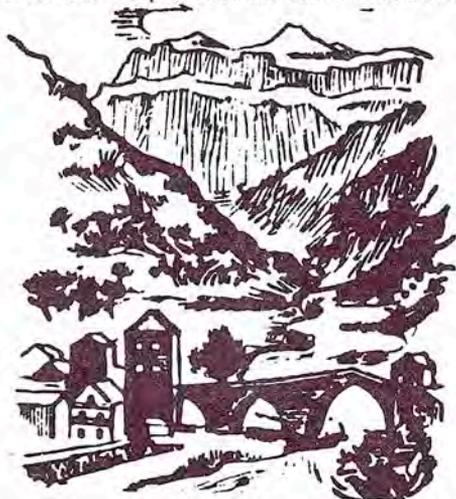
La ruta prevista és llarga. Comarques i comarcades, valls, muntanyes, rius, rieres i rierols. Vallès Oriental, Osona, el Ripollès, les verdes voreres del Ter i del Rígard, Planoles, Toses i la Molina. Preciosos paisatges. Belles vistes. Portal d'entrada a la Cerdanya. Alp, Urtx, Queixans i, sobre un bell i enlairat turó, la sempre noble vila de Puigcerdà legítimament orgullosa de la seva privilegiada posició geogràfica. Un salut a la preciosa plana. Bellver, Ger, Bolvir, Riu, Guils, Vilallobent, Martinet, Toloriu, Lles.... I un salut especial al poble, no poble, vila de Llívia. No podríem pas oblidar els nuclis germans de la Guingueta, Sallagosa, Vallsabollera, Oveja i la formosa postal de Font-romeu. I també saludem el vetust Segre que amb la seva abundó d'aigües, que baixen gemades de Finestrelles i del Puigmal, dona verdor al fullatge i als prats que adornen la plana i que trobarem ara curulls de les més delicades i oloroses flors. No oblidem tampoc una mirada a les alteroses muntanyes que, en forma d'immensa sardana, com diria mossèn Cinto, envolten i resguarden la planícia.

Al marge de la naturalesa viva i ardida, entra el factor humà que ens ofereix amb naturalitat i d'una manera galana, avui i sempre, la millor acollença.

Ja a la Cerdanya, tindrem bona ocasió de gaudir a plaer d'uns espais dilatats i gairebé sense límits. El país és gran i la visió, extensa. Una comarca estimada per la seva geografia i pel seu llarg historial.

Escapa a les humils ratlles d'aquesta Carta de Viatge descriure el mot Cerdanya. Seria una inacabable pel·lícula plena d'interès i de cultura. La bibliografia és bona i abundosa.

Si centrem el nostre itinerari en el motiu ben determinat d'una trobada amb els AMICS D'ESTUDIS CERETANS, tot té un caliu molt més precís, encaminat sempre a la valoració d'un Art que estimem i que estimem amb una certa passió. La Cerdanya és un país molt ric en romànic. Un romànic diferent del que trobem pels volts de Barcelona. La forma de viure, l'alçada sempre per damunt dels mil metres, les muntanyes esquerpes i altes, les neus i el clima, tot té la seva gran influència dins les estructuracions arquitectòniques. Veurem i ens explicaran coses molt boniques. Dins el breu temps de l'estada, una ordenada selecció donarà profit al dissabte i al diumenge.

Donem ample pas al programa encertadament preparat i que tots els socis hem rebut oportunament a les nostres llars. Aquest és el ver tema del viatge. Cada jorn s'aprenen coses noves i esperem amb il·lusió que aquesta vegada sigui també així. Si el dia acompanya plenament, podrem fer bones fotografies, preuat record dins l'arxiu de les excursions. Potser tindrem l'oportunitat d'adquirir alguna publicació. Millor. Dins una biblioteca, sempre hi té cabuda un volum més. Tal volta, una d'a-

questes ermites isolades pot ésser una proposició per a un treball, una investigació o una tesi. Els estudiosos tenen la paraula.

Un dinar de germanor, serà el darrer acte. Un dinar no és pas evidentment la sola cosa d'engolir aliments. És quelcom més important, sempre que el respecte i la moderació ho presideixin tot. Seure al voltant de la taula és un mòbil clar de reunió i d'intercanvi d'opinions. Els parlaments finals segellen l'acabament. Els AMICS DE L'ART ROMÀNIC podem estar ben contents de servir aquesta línia.

El retorn a la gran metròpoli, mai no és tan alegre com l'anada. Amb tot, si a la bellor del paisatge afegim els bons records de la jornada, tot és molt distint. El sol incidirà d'una altra forma i donarà una nova imatge de la Collada, de Planoles, de l'aiguabarreig de Ribes, de la mil·lenària Ripoll, de les fresques riberes del Ter, de la silueta de la Gleba, del conegut perfil de Vic i dels pobles del Congost.

I res més. Donem les gràcies als organitzadors i d'una manera especial als de la Cerdanya. Sé perfectament el que costa portar a bon terme un d'aquests projectes. I el comiat, el de sempre: fins a la propera, si Déu vol.

Josep Vilaret

Barcelona, 18 de juny 1983

